

gælder det heles Vel. Dersom der endnu er nogen Retfærdighed til, saa er Pastor Gaardbo færdig nu som offenkendt Person. Hans Lumskeri er afsløret, saa enhver kan se det. Dertil kommer saa hele hans Optrædens Ynkelihood —.»

»Tak. Det er besørget.«

»Hvad mener du?«

»Jeg siger, det er allerede besørget. Vilhelmine har paataget sig Ulejligheden . . . Men du lyver naturligvis. Det er ikke sandt, hvad du fortæller der om Onkel Tyge. Ja, for engangs Skyld siger jeg det, som jeg mener det. I er lige tarvelige begge to.«

»Jytte! Hvad gaar der dog af dig? Er du bleven ren forrykt? . . .«

Men hun havde vendt ham Ryggen og gik bort, op til sig selv. Paa Vejen op ad Trappen mærkede hun, at det svimlede for hende, og da hun kom ind paa sit Værelse og saae sig i Spejlet, forfærdedes hun over sit Udseende.

»Ja,« tænkte hun og trykkede begge Hænderne for Øjnene. »Det er godt, vi kommer herfra. Det er paa høje Tid.«

Fru Bertha og Enslev havde imidlertid tilendebragt deres Rundtur i Haven. De sad paa en Bænk midt i Solen bag den store Plæne, og Enslev havde igen givet sig til at tale om Politik.

»Forholdene her i Kresen er typiske. For blot